

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).
Adres na telegramy: **NAPRZÓD, Kraków.**
Telefon 17 39R. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K., bez odsyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2/3 szyl.,
70 ctm. amerykań.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Numer 8 h., poświęteczny 4 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Dział Inzeratowy: Kraków, pl. WW. Świątych 8, I. p.

Ogłoszenia (Inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halery, następnie po 10 hal. — Nadesłano od miejsca wiersza drukiem petitem po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla samiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Masowy mord robotników w Vigneux.

Nie poraz pierwszy jest Vigneux widownią strasznych represyj nad robotnikami. Obecne krwawe wypadki są tylko jednym epizodem z całego szeregu gwałtów, aresztowań i mordów. Kilka tygodni temu żandarmerya urządziła masakrę zgromadzonych robotników ziemnych. Od tego czasu represje nie ustawały ani na chwilę.

Wreszcie w ostatnich tygodniach aresztowania poczęły się srożyć ze zdwojoną gorliwością.

Aby zaprotestować przeciw tym gwałtom, związek budowlany, obejmujący wszystkie kategorie robotników pracujących przy budowach, ogłosił w ubiegły czwartek 24-godzinny strejk powszechny. Dziesięć tysięcy robotników budowlanych udało się w czwartek rano pociągami kolejowymi do Villeneuve, gdzie mieli urządzić wspólnie ze strejkującymi robotnikami z Vigneux olbrzymią demonstrację.

Z dworca kolejowego w Villeneuve prowadzi do Vigneux droga, nad którą przechodzi most kolejowy. Nieco dalej znajduje się budynek, w którym strejkujący mieli odbyć zgromadzenie. Po przybyciu na stację, robotnicy uformowali pochod i z rozwiniętymi sztandarami skierowali się powyższą drogą ku Vigneux.

Nie wiedzieli jednak, że po obu stronach drogi znajdują się przygotowane zawczasu oddziały kirasjerów...

Pierwsza prowokacja.

Robotnicy przeszli pod mostem kolejowym i zbliżyli się do budynku, w którym miało się odbyć zgromadzenie. Sala nie zdołała pomieścić olbrzymiego tłumu, i większa część robotników pozostała na drodze, zapelniając ją do samego mostu kolejowego. Wówczas od strony mostu ukazał się mały oddział dragonów. Tłum zaprotestował okrzykami przeciw przejeżdżaniu żołnierzy przez środek drogi, i ci ostatni po chwilowym wahaniu zjechali na pole, podążając dalej w kierunku Vigneux. Lecz jeden z dragonów odłączył się od oddziału i z obnażoną szablą wpadł na najbliższych robotników. Odpowiedziano mu obelgami. Kawalerzysta cofnął się do swego oddziału, który odjechał galopem bez żadnej dalszej przystanku.

Zgromadzenie zakończyło się, i pochód skierował się z powrotem do stacji Villeneuve, pragnąc odjechać do Paryża.

Atak kirasjerów.

Niespodziewanie od strony linii kolei lyońskiej ukazał się oddział kirasjerów, który

natychmiast wpadł na tłum, siekąc szablami. Drugi oddział zamknął robotnikom drogę od strony Villeneuve i również rozpoczął szarżę. Manifestanci rozproszyli się po przyległych do drogi polach, ratując się przed ścigającymi ich żołnierzami. Mając zamkniętą drogę z obu stron, większość zgromadziła się na wale kolejowym, stawiając zawzięty opór kirasyerom. Padło wielu rannych. Generał Viraize, widząc, że konni kirasyerzy nie zdołają opanować wału kolejowego, rozkazał jednemu szwadronowi zsiąść z koni i z szablami w rękę opróżnić wał. Lecz oddział ten po bezowocnych wysiłkach musiał się cofnąć, ustępując miejsca robotnikom, pragnącym zdobyć dostęp do drogi.

Powoli manifestanci zgromadzili się od strony Villeneuve i wyruszyli w drogę, mając za sobą kilka szwadronów kawalerii w eskorcie.

W Villeneuve.

Tłum podążył do Villeneuve-Saint Georges, gdzie rozpoczęła się na ulicach straszna masakra. Patrole i oddziały konne wpadały co chwila na manifestantów, przesuwających się po chodnikach, siekąc na oślep szablami. Na ulicy Republiki strejkujący wzniesli kilka „barykad“ z desek i drutu, aby powstrzymać szarżę kawalerii.

Katastrofa się zbliżała. Oddział kawalerii począł zsiadać z koni przed barykadą, za którą garstka zdesperowanych ludzi szykowała się do obrony. Tow. Renaudel, który był naówczas w tem miejscu, widząc, że zanoszą się na poważny przelew krwi, pobiegł do prefekta departamentu, prosząc go, aby zapobiegł nieszczęściu.

Gdy przybył z prefektem na miejsce, grad kamieni sypał się z obu stron, gdyż żołnierze posługiwali się niemi równie dobrze, jak manifestanci. Na ten widok prefekt schował się w bezpieczne miejsce, z tyłu wojska. Położenie stawało się z każdą chwilą groźniejsze: żołnierze niecierpiwili się, rozdrażnieni do najwyższego stopnia. Rozległ się pierwszy sygnał ostrzegający. Tłum odpowiedział okrzykiem gniewu. „Mordercy! mordercy!“ — rozległy się głosy. Zabrzmiał drugi sygnał. Krzyki na barykadzie się wzmogły, potem nastąpiło milczenie. Rozległo się trzecie ostrzeżenie i po chwili trzaśła sucho salwa karabinowa. Tłum odpłynął ku stacji, unosząc z sobą 17-letniego chłopca, rannego ciężko w szyję. Jednak spora liczba śmiertelnych nie cofnęła się ani na krok. Po pięciu minutach druga salwa. Znowu ten sam odpływ fali ludzkiej ku stacji, znowu dwoje rannych, i znowu tłum powrócił do barykady. Po następnych trzech

minutach trzecia salwa, która przeszła w nieregularny ogień. Tłum rzucił się wreszcie ku stacji, potem do samego budynku stacyjnego, ścigany przez kirasyerów i dragonów. Wściekłość żołnierzy doszła do najwyższego stopnia. Rąbano szablami uciekających ludzi, strzelano, nie mierząc, nie przykładając nawet karabinu do ramienia.

Okrucieństwa.

Pewien robotnik w chwili, gdy rozpoczęła się strzelanina, ukrył się w towarzystwie kilku innych w kawiarni. Po chwili wpadł porucznik 27. pułku dragonów z dwunastu żołnierzami i wycelowawszy uważnie z rewolweru prosto w głowę owego robotnika, wystrzelił. Równocześnie prawie jeden z żołnierzy dał ognia z karabinu. Na szczęście, strzały chybiły, lecz żołnierze rzucili się z szablami na zgromadzonych robotników i poczęli ich rąbać bez litości. Pozostawwszy bez życia swe ofiary, żołnierze i porucznik wyszli na ulicę.

Jeden z zabitych robotników ma na ciele ślady butów żołnierskich, podkutych gwoździami. Robotnik ten został zabity w piwnicy, gdzie chciał się schronić przed swymi prześladowcami. Opowiadają, że żołnierze podnosili z trotuaru kawałki mózgu, pozostawionego na bruku przez jedną z ofiar, i wrzucili do rynsztoka, aby ukryć ślady zbrodni. Dziesiątki krwawych opisów podobnych okropności bapływają do piśmie paryskich od naoicznych świadków.

Gdy robotnicy wieczorem odjeżdżali do Paryża, padł jeszcze ostatni strzał do wsia-dającego do wagonu człowieka, który został ciężko zraniony.

Dalsze represje.

Po krwawym dziele w Draveil-Vigneux minister Clemenceau ogłosił kłamiwy komunikat urzędowy, w którym przemleczal zupełnie szarżę kirasyerów na polach koło mostu kolejowego i przedstawił masakrę na ulicach Villeneuve, jako zbrojny bunt robotników. Zapowiedział też ukaranie „winnych“ (oczywiście robotników). Pogroźki niedługo przeszły w czyn. W nocy z piątku na sobotę w lokalu Stowarzyszenia Pracy (Confederation Generale du Travail) w Paryżu odbyło się posiedzenie delegatów związków robotniczych, na którym uchwalono urządzić w poniedziałek 24-godzinny strejk generalny, jako protest przeciw mordercom w Vigneux. Po posiedzeniu delegaci rozeszli się do domów. Pozostała tylko grupka osób, które miały do załatwienia jeszcze różne sprawy; wówczas banda agentów policyjnych, którzy stali na przeciwnym chodniku, chciała wkroczyć do

lokalu stowarzyszenia, lecz towarzysze, obecni w lokalu, zażądali od nich rozkazu aresztowania na piśmie, a gdy agenci nie okazali takiego rozkazu, nie wpuszczono ich do środka. Ci oblegli wejście do domu i czekali. Dopiero nad ranem komisarze policyj, zaopatrzeni w rozkazy aresztowań, wkroczyli do lokalu stowarzyszenia i zaaresztowali wiele osób, między niemi sekretarzy stowarzyszenia tow. Pouget i Griffuelhes. Dokonano rewizji w całym lokalu, poczem rozpoczęły się liczne aresztowania w domach prywatnych.

Liczba osób, zaaresztowanych lub poszukiwanych przez policję, wynosi ogółem 13. Są to przeważnie sekretarze i kierownicy związków zawodowych.

* * *

Paryż. Wszystkie dzienniki, także „L'Humanité“ konstatują, że strejk generalny się nie udał i wszystkie, z wyjątkiem „L'Humanité“, domagają się rozwiązania „Confederation generale du travail“.

Paryscy przedsiębiorcy budowlani oświadczają, że uwolnią robotników 8 b. m.

W Courriere przyszło do starcia między strejkującymi robotnikami a żandarmami. Dopiero posiłki, które nadeszły, uwolniły żandarmów z opresji. Aresztowano 12 osób.

Paryż. Przed giełdą pracy w dalszym ciągu trwają starcia i aresztowania. Jeden z aresztowanych dał strzał do agenta. Strzał chybił, ale ranił stojącego obok inspektora policyj.

Liczba manifestantów wzrasta. Ulice, na których mają miejsce zaburzenia, zostały zamknięte.

Na Place de la Republique przyszło wczoraj do kilku starć. Wieczorem spokój przywrócono. Część wojska powróciła do koszar. Przedsięwzięto 15 aresztowań. Aresztowani, wedle zdania policyj, są wszyscy anarchistami (?). Znalaziono przy nich rewolwery.

Lokaut robotników stolarskich w Krakowie.

Czwarty już tydzień robotnicy stolarscy w Krakowie pozbawieni są pracy przez brutalność majstrów, broniących swych zysków z całą zaciekłością używających wszelkich środków, aby ratować sytuację. Oprócz poparcia prasy burżuazyjnej, rozlepili afisze, w których chcą robotnikom stolarskim odebrać wiarę w działalność komisji robotniczej,

K. A. KOWALSKIJ.

GEŚI.

(Dokończenie).

— Byłoby też bardzo dziwnem, gdybyśmy w takich warunkach zachowali spokój. Jakże to wszystko głupie!

— Co jest głupie?

— Ot, siedzą tu ludzie całymi dniami z karabinami w rękach w okopach z tem jedynym zadaniem, aby nawzajem polować na siebie, jak na zwierzynę. Jedna, druga lub trzecia głupia kula, a już leżysz zabity, jedno życie uleciało. Kawał odowiu jest kosztowniejszy, niż życie ludzkie. Zwycięska śmierć stoi nad wszystkim jak sędzia. I to nazywa się rozwiązaniem międzynarodowego konfliktu! Jakże to głupie!

— Nie można widać inaczej, braciasku. Od wieków jeden człowiek zjada drugiego. Przeciw...

— Czy powiesz pan może, że kto zabił, dobrze uczynił? Powiedz pan z łaski swojej, czy nie mamy w Rosyi rodziny, pracy swojej, domu? Do diabła!

Nagle prosto nad ich głowami odezwało się jakby ciche stękanie, jakby szelest twardego jedwabiu.

— To prawda... Mamy rodziny i wszystko inne także. Człowiek nie jest też bardzo u-sposobiony do zabijania innych. Ale służba, braciasku... Musi się przecież jeść, w tem cała leży bieda.

— Te rzezie są niemoralne i przeciw naturze. Nie powinny mieć miejsca.

— Ach, daj pan spokój! Pojmij pan, że ja weale nie mam ochoty zabijać. Co można jednak na to poradzić?

Mjasojedow stęknął jakby po wypiciu kieliszka mocnej wódki, kręcił w zamyśleniu swoje długie, krzaczaste wąsy i ściągnął ponuro swoje silnie zaznaczone brwi. Wiatr zrobił się silniejszy; pod jego powiewem mgła rozplywała się coraz więcej. Pochłodziło. Na wschodzie zaczęło się rozjaśniać, wszystko naokoło bieleło i zdawało się, jakoby z niewidzialnych dżbanów lał się przeźroczysty, świecący płyn na mgły w miejscu, gdzie była najgęściejsza. Z ciemności wylądowały się mokre doły, wały, opłotki szańcowe jak zwierzęta z połamanymi grzbietami. Ludzie z kompanii pełniące służbę zaczęli z powodu zimna chodzić z miejsca na miejsce, w grubych płaszczach i ciężkich butach przesuwając się jak cienie wśród szańców. Powiew wiatru przyniósł od obozu japońskiego niewyraźne brzęczenie tysięcy głosów wraz z zapachem jakiejś słodkiej stawy. Nieprzyjacieli także się obudzili.

— Gęsi leca — szepnął Swewsky melancholijnie. — Ach, jak zazdroścę wam, drogie, wolne ptaki! Lecicie gdzieś nad jeziora Pamiru, nad brzegi świętego Gangesu. A jak pięknie jest teraz w Rosyi, Iwanie Pawłowiczu. Jesień... widok taki przyjemny, taki daleki... wszędzie złoto, purpura... szelest spadających liści... A my obaj siedzimy gdzieś koło kominka i gawędzimy poufnie... Pomyśl pan tylko, ani jeden wystrzał nie pada, ani kropka krwi nie płynie. Przecież piękne jest życie! — zakończył ledwie dosłyszalnym szepnem, położył się na wznak i zamknął w rozmarzeniu oczy.

— Braciasku — zamruczał mu kapitan nad uchem — wiesz, gdybym nie był oficerem, byłbym malarzem. Słowo honoru, że mam talent. A zawsze malowałem krajobrazy i

dzieci. U siebie w domu, w Kijowie, zostawiłem chłopaczka, takiego tłustego bębna o jasnych kędziarach, cherubinka... Wiesz, braciasku, naprawdę... ha, ha... jakby życie, aby się tak wyrazić, nie było porządku... weale nie w porządku.

— Dawno już panu to powiedziałem. Obecne życie, Iwanie Pawłowiczu, jest w zupełności zbudowane na mordzie i gwałcie. A to, rozumiesz pan, musi być wyrwane z korzeniem. Wszystko obecne jest szkodliwe, obrzydliwe, głupie... Ach, gdyby tak dożyć lepszych czasów!

— Tak, tak.

Zamilkli, patrząc w górę, każdy oddany dalekim, drogim myślom. A mgła rozplywała się i znikła, jak sen. Ze wszech stron przedostawało się delikatne, różowe światło. Wiatr dał silniej. Pod obłokami ciągnęły stada białych gęsi, a ich metaliczny głos rozchodził się po powietrzu.

— Gęsi, wasza wielmożność... Gęsi leca... Spójrz pan... — z uniesieniem wykrzyknął djeński Swewsky'ego, puculuwaty żołnierz, wylazła z pod okopu z samowarem w rękach. — Wydaje się, że leca ku nam.

— Gęsi — szepnął Mjasojedow.

Razem z Swewsky'm wstali z gaoljanu z wstrzymanym oddechem. Ręce szukały czegoś, na twarzach wykwitł rumieniec, w oczach zabłysnęła drapieżny ogień... Nad ich głowami mgła rozsunała się, jakby niewidzialna jakaś ręka rozpuściła ją.

Zdaleka, od stojącej na pagórku świątyni chińskiej, wiatr przyniósł odgłos dzwonka... Prosto nad oficerami wznosił się, skąpany w różowym świetle, ogromny gęsior. Leciał szeroko i swobodnie, z wyciągniętą naprzód szyją i rozpoczętymi skrzydłami. Coraz bli-

żej unosił się, dumny, pełen siły i wyzywający.

— Wielmożny panie — szepnął djeński, chyłąc się ze wzruszenia ku ziemi.

— Pst... nie ruszaj się!

Chwila oczekiwania... Swewsky i Mjasojedow podskoczyli, pobiegli do wału, każdy porwał karabin i dwa strzały przedarły z hukiem powietrze, dwie kule poszły ku gęsiorowi. Ptak zadrgał, podniósł się wyżej, wydał przeciągły krzyk i runął w szaniec z drugiej strony wału.

Nim ktoś mógłby mu przeszkodzić, zaczął djeński drapać się na wał. Wydrapał się, podniósł się, gotów do skoku w rów, gdzie leżał gęsior...

Od obozu japońskiego zabłysły smugi dymu, kule gwizdnęły, djeński skiniął głową, podrzucił ramiona i ciężko spadł z wału... Salwa rozlegała się za salwą.

W godzinę później, po oddaniu służby, Swewsky i Mjasojedow znaleźli się w podziemiu. Mjasojedow kręcił nerwowo wąsy jedną ręką, a drugą wybijał marsza na stole zasianym odpadkami chleba i niedopałkami papierosów. Swewsky położył się na łóżku, przycisnął twarz do ściany i nadsłuchiwał huku siekiery za okienkiem.

— Tak, tak... jesteśmy podli. Możemy o dobrym tylko mówić, puszczamy tylko bańki mydlane... a co chwila robimy coś złego... W każdej chwili gotowi jesteśmy podeptać życie, piękność w ziemię, w błoto... Oh, oh...

Za okienkiem uderzała głucho siekiera, którą ciosano krzyż na grób niewolnika Szymona. A Swewsky myślał, że ta siekiera uderza w jego serce, w serce prapropszczyka rezerwy Walerego Swewsky'ego...

twierdząc, że komisya informuje fałszywie robotników o przebiegu układów. Bezcelność ta przechodzi wszelkie granice, gdyż komisya robotnicza na publicznych zgromadzeniach zdawała sprawozdanie, nawet wobec kilku pracodawców, dłażąc ci nie zaprotestowali, że oni dają 30% wszystkim robotnikom? Za dalszą część afisza, że delegaci mają z lokautu znaczne korzyści, Meresiński i spółka odpowiedzą przed sądem za tę hańbę insynuację, mającą na celu wprowadzić rozłam w szeregach robotniczych.

Że plan ten im się nie uda, świadczy zgromadzenie robotników odbyte 27 z. m. przy udziale wszystkich zlokautowanych. Komisya przedstawiła całą sprawę, oraz machinacje majstrów, a zgromadzeni przyjęli z oburzeniem taką metodę walki, wprowadzaną przez majstrów. Tow. Jaroszewski, jako przewodniczący komisji chciał zrezygnować, lecz robotnicy jednomyślnie nie zgodzili się na to, motywując swoje stanowisko tem, że tow. Jaroszewski, jako stolarz z zawodu i sekretarz organizacji centralnej jest powołany do prowadzenia akcyi, bez względu, czy się to podoba majstrom, czy nie.

Żądanie pracodawców, by robotnicy wrócili do pracy, a dopiero potem nastąpią pertraktacje, przyjęto śmiechem.

P. Muranyi nie widząc ratunku w „polityce“, chwycił się innych sposobów ratunku. Odezwa, wzywająca majstrów z prowincyi, by z robotnikami i chłopcami przyjeżdżali do roboty do fabrykantów krakowskich, odniesie taki sam skutek, jak odezwa do robotników, gdyż dla pięknych oczu p. Muranyego, Steinberga i Meresińskiego nikt z prowincyi nie przyjedzie.

Co do robotników, czy panowie z Kottowa sądzą, że to czasy pańszczyzniane i na powrozie przywiodą robotników do Krakowa? Robotnicy z politowaniem patrzą na zaślepienie drobnych majstrów, którzy dali się wziąć na lep p. Muranyiemu i innym większym przedsiębiorcom, którzy chcą za jednym zamachem usunąć połowę majstrów, by się stali robotnikami, a robotniczą organizację zgnieść, by oni mogli płacę dyktować.

Z robotnikami to im się nie uda, ale z majstrami z pewnością tak się stanie, jeżeli dłużej będą służyć p. Muranyiemu.

Robotnicy bynajmniej nie przelekli się gróźb majstrów, ani ich afiszów i w odpowiedzi na to urządzili wycieczkę do Skały Kmity z muzyką, gdzie cały dzień bawili się wesoło mimo „skromnych zapomóg“, jak piszą dzienniki, stojące na usługach majstrów stolarskich.

Dziś z całą stanowczością można już stwierdzić, że Muranyi i Steinberg z rozmysłem wtrącili drobnych majstrów w lokaut, aby po ich karkach utrwalic byt swych fabryk. Okazuje się to najlepiej na następującym fakcie: Gdy na zebraniu majstrów jeden z nich postawił wniosek, aby wolno było przyjmować do pracy robotników „niesocjalistycznych“, sprzeciwił się Muranyi i kompania i wniosek upadł.

Tymczasem Muranyi, Meresiński i Steinberg zaraz na drugi dzień po odrzuceniu tego wniosku zwerbowali kilku łamistrejków i wykończają najpilniejsze roboty. U Muranyi'ego pracuje 8, u Steinberga 5, u Meresińskiego, przewodniczącego komitetu strejkowego, 4 łamistrejków. Ciekawi jesteście, co na to mówią inni majstrowie. Panowie z komitetu majsterskiego ratują się jak mogą, prac do dalszego lokautu, spodziewając się, że przecie przełamia solidarność robotników; inni majstrowie, wierząc słowom swych przywódców, czekają, tracąc coraz więcej, a trzech przywódcy: Muranyi, Steinberg i Meresiński śmieją się w kulak i mimo uchwał pracują na swych budowach.

Robotnicy dziś po czterotygodniowej walce nie myślą ustępować; u nich solidarność trwa w całej pełni i majstrowie mogą być pewni, że nie doczekają chwili obiecywanej im przez ich prowodyrów, aby robotnicy się upokorzyli. Zwycięstwo musi być po stronie robotników.

Jak się traktuje polskich robotników w Prusiech.

Od jednego z towarzyszy-konduktorów kolei północnej otrzymujemy opis faktu, który dosadnie ilustruje „opiekę“, jaką władze austriackie otaczają robotników galicyjskich, pracujących w Prusiech:

Dnia 24 z. m. sprowadził żandarm pruski do stacji kolejowej w Dziedzicach robotnika Jędrzaja Jagielskiego z Bukowca, pow. Grybów. Pracował on na folwarku Georga Hopfego w Weidkowitz jako furman, a jadąc raz wozem, miał to nieszczęście, że złamał się dyszel. Za to pracodawca potrącił mu z zarobku 5 marek. Gdy Jagielski powołał się na to, że dyszel był zgnity i nie z jego winy się złamał, wyrzucił go Hopfe z pracy,

zatrzymując mu cały zarobiony dotąd grosz. Inni robotnicy polscy ujęli się za Jagielskim i strejkowali przez 5 dni, a z zemsty za to kazał Hopfe Jagielskiego jako „buntownika“ odstawić do granicy.

Żandarm pruski sprowadził Jagielskiego do Dziedzic, kupił mu bilet do Oświęcimia i zostawił go bez grosza. Szczeniściem ulitował się nad nim jeden z tamtejszych konduktorów i zaprowadził go do rafinerii nafty, aby sobie mógł zarobić bodaj na podróż do domu. Jagielski opowiada, że na folwarku Hopfego panują straszne stosunki, robotników się bije, przetrzymuje się im zarobki, pożyczanie otrzymują nędzne; niejedni chętnie uciekłyby, ale bez pieniędzy i papierów ruszyć się nie może.

W taki sposób ćwierć miliona robotników galicyjskich zdanych jest na łaskę i niełaskę pruskich junkrów, a rząd austriacki nie chce się mieszać do wewnętrznych spraw obcego państwa.

Przegląd polityczny.

Śmierć Lucanusa. Dnia 3 b. m. umarł w Berlinie dr Lucanus, szef gabinetu cywilnego Wilhelma II. Był on jednym z najwpływowszych ludzi w otoczeniu cesarza, jego prawą ręką i powiernikiem. Pełnił on rolę pośrednika między cesarzem a kanclerzem; składał cesarzowi sprawozdania z obrad i uchwał rady ministrów, przedkładał uchwalone ustawy do sankcyi, komunikował ministrom rozkazy i życzenia cesarza. Stanowisko jego było o wiele potężniejsze, niż stanowisko ministrów; mimo że publicznie nie wysuwał się na pierwszy plan, był jednak postrachem dla ministrów, gdyż on był tym, który przynosił im dymisy.

O poważaniu, jakim cieszył się u Wilhelma II, najlepiej świadczy to, że pozostawał u jego boku przeszło 20 lat, w których przesunęło się 4 kanclerzy i dziesiątki ministrów.

CZESŁAW WROCKI.

W IMIĘ KRZYŻA!

Historia św. Inkwizycyi.

Wydanie II, powiększone i uzupełnione historia Inkwizycyi w Polsce.

Cena egzemplarza 60 halerzy.

Do nabycia w administracyi wydawnictw P. P. S. D. w Krakowie, Wiślna 5, oraz u wszystkich koporterów partyjnych.

KRONIKA.

Kraków, 4 sierpnia.

Uczenie mistrza. „Nowa Reforma“ donosi ze Lwowa, iż utworzył się tam komitet, celem uczenia mistrza Pyłasińskiego, gdyż w roku bieżącym upłynęło 25 lat jego walk zapaśniczych.

Sądźmy, iż ta akcja jubileuszowa powiedzie się lepiej, np. niż od tak dawna — a dotąd bez skutku — planowane sprowadzenie zwłok Słowackiego...

Rzecz niekosztowna: wystarczy jakiś medal pamiątkowy, a przytem atletyka ma u nas więcej gorących zwolenników, niż... najwyższe utwory sztuki.

Nie zwoyciężamy Turków pod Wiedniem, ani teutońską nawałę miądzymy pod Grunwaldem, zato cieszy się naród, że p. Cyganiewicz Prusaka Schneidra na obie kładzie łopatki, że Prusak odczuć musi polską przewagę...

Z emfazą rozpisują się o tem dzienniki. A więc: „vivant circenses!“

Nowiny krakowskie.

O grunta pofortyfikacyjno. „Wiener-Ztg“ ogłasza ustawę z 27 lipca w sprawie rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku domowo czynszowego nowych budowli na gruntach pofortyfikacyjnych w Krakowie, oraz w gminach podmiejskich Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec.

Włamanie się do Tow. zaliczkowego. Śledztwo policyjne oraz komisya sądowa, urzędująca wczoraj na miejscu, stwierdziły, że złodzieje nie mogli dostać się do drzwi do lokalu kasy prowadzących ani przez bramę, ani przez piwnicę. Policyja przypuszcza, że sam wózny Kulawski, który zrobił doniesienie, włamanie sfingował. Idzie tylko o to, w jakim celu on to robił.

Porządku w zakładzie czyszczenia miasta. Michał Nowak wystąpił 1 b. m. ze służby w zakładzie czyszczenia miasta i otrzymał od p. Nowotnego pismo do kasy miejskiej, aby mu zwrócić kaucyę w kwocie 38 K.

Gdy Nowak z pismem tem zgłosił się do kasy, wysmiano go i zażądano jakiegoś podania, dokumentów — słowem puszczania w ruch całego aparatu biurokratycznego.

Niewiadomo wogóle, w jakim celu robotnik składa jakąś kaucyę, a w każdym razie po opuszczeniu służby należy mu się jej zwrot bez trudności. Co jego „manipulacya“ biurowa może obchodzić?

Z teatru ludowego komunikują nam: Dziś we wtorek 3 aktowa burleska p. t. „Podróż do Ameryki“.

We środę przynosi repertuar teatru ludowego ósmy raz z rzędu 4 aktową krotoczwilę p. t. „Mokra przygoda“. Sztuka ta cieszy się nadzwyczajnym powodzeniem na scenie ludowej, grana zawsze przy wypełnionej po brzegi widowni.

Krakowski kamienicznik. Na co sobie właściciele domów pozwalają, przechodzi już wszelkie granice. Niejaki Freiwald, właściciel domu przy ul. Dietla l. 46, ma stróża, który już 9-ty rok pracuje u niego. Do niedawna mieszkał on w bardzo wąskiej izdebce, którą magistrat zamknął. Wobec tego był Freiwald zmuszony dać stróżowi inne mieszkanie, trochę większe od poprzedniego. To naturalnie nie mogło podobać się p. F. i wynajął jedną część izby wyrobnikowi za 9 K miesięcznie. Zaznaczamy, że stróż oprócz mieszkania nie ma żadnej zapłaty, tylko żona jego dostaje 2 K miesięcznie za obsługę. — Freiwald zdziera lokatorów strasznie, jednemu lokatorowi podwyższył czynsz w przeciągu 2 lat z 500 na 800 K za 2 pokoje i kuchnię w podwórzu. Teraz znowu wypowiedział mu, żądając dalszej podwyżki 200 K. W ten sam sposób obchodzi się Freiwald ze wszystkimi lokatorami.

Ogłoszenie konkursu. Na mocy rozporządzenia Rady szkolnej krajowej ogłasza dyrekcya szkoły przemysłowej w Krakowie konkurs na posady dwóch asystentów, a mianowicie: 1) przy katedrze konstrukcyi budowniczych, 2) przy katedrze projektowania budowniczego. Z każdą z tych posad łączy się remuneracya 1400, względnie 1200 K rocznie. Podania wystosowane do Rady szkolnej krajowej przesłać należy na ręce dyrekcji i zaopatrzyć w „curriculum vitae“, w dowody zawodowego uzdolnienia i w dowód dokładnej znajomości języka polskiego. Kandydaci o studiach akademickich mają pierwszeństwo. Termin konkursu upływa z dniem 25 sierpnia 1908.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, ul. Szewska 16, l. p.

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedziele i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Repertuar teatru miłośkiego w Krakowie.

Ostatnie dwa tygodnie pobytu: Wtorek: „Bal maskowy“, opera w 5 aktach Verdi'ego (ostatni i pożegnalny występ Tadeusza Łowczyńskiego).

Środa: „Czar walca“, operetka w 3 aktach O. Straussa.

Czwartek: „Piękna Helena“, opera komiczna w 3 aktach Jakóba Offenbacha (gościnnie występ Tadeusza Pola w roli Kalchana).

Piątek: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara (z panią Miłowską).

Sobota: „Trubadur“, opera w 5 aktach Verdi'ego (gościnnie występ Czesława Muszyńskiego).

Niedziela o godz. 3 1/2 po południu na dochód członków orkiestry teatru lwowskiego: „Halka“, opera w 4 aktach Stan. Moniuszki. — O godz. 7 1/2 wieczorem: „Czar walca“, operetka w 3 aktach O. Straussa.

Poniedziałek: „Dzwony z Corneville“, opera komiczna w 4 aktach Planquetta (benefis Andrzeja Lelewicza).

Repertuar teatru ludowego.

Wtorek: „Podróż do Ameryki“.

Środa: „Mokra przygoda“.

Czwartek: „Wes ty rezerwista“.

Sobota: „Meir Ezcowicz“.

Nowiny lwowskie.

Zamach morderczy. Szczepan Oleśkow mimo, że był żonaty, utrzymywał stosunek miłosny ze służącą Katarzyną Panasiewicz, z którą miał 2 dzieci. Ponieważ Oleśkow często ją bił, Panasiewiczowa porzuciła go i poszła na służbę do Brzuchowic. Wskutek awantur, wyprawianych przez Oleśkową musiała służbę porzucić i zamieszkała za rogatką żółkiewską, utrzymując się z posługi. Onegdaj spotkał ją na ulicy, napadł na nią i nożem zadał jej 2 niebezpieczne rany w pierś, poczem uciekł.

Majątek w pudełkach. Przed kilku dniami zmarł nagle radca sądowy dr Julian Bryliński, stary kawaler, znany ze skąpstwa. Komisya sądowa, wezwana przez stróża domu, znalazła przy zmarłym tylko 1028 K, co wszystkich zadziwiło, gdyż wiadano, że zmarły musiał mieć pieniądze, jako że miał ładne dochody, a żył tylko herbata i bułka mi. Na nalegania sprawkobierców zaczęto poszukiwania, uwiecznione nadspodziewanym wynikiem: Oto w pudełku z bielizną znalezione papiery wartościowe na 20.000 K, a między starymi papierami pod łóżkiem znalezione książeczkę Kasy oszczędności na 20.000 K z procentami od 13 lat niepodjętymi.

Można sobie wyobrazić uciechę spadkobierców.

Z kraju.

Moskalofilska robota. Po zjeździe słowiańskim moskalofile energiczniej wzięli się do roboty; zwłaszcza, jak donosi „Dilo“, zakrzętnęli się bardzo żywo w powiecie żółkiewskim, gdzie zresztą od dłuższego czasu systematycznie prowadzą robotę moskwiącą — za pomocą zakładania czyteln Kaczkowskiego. Głównym ich prowodyrem jest dziekan kulikowski Pełech, znany z tego, iż z jego powodu wieś Hrebeńce omal nie przeszła była na prawosławie. Pełech i jego towarzysze wpadli byli na myśl wybudowania domu dla filii Towarzystwa Kaczkowskiego, oraz założenia bursy.

Dla zachęcenia do dawania składek na te cele i wzmówienia w mało oryentujących się ludzi, iż jest to rzecz zbożna, rozrzućli mnóstwo odnośnych wezwań z godłem krzyża. Zebrali nieco pieniędzy, lecz zamal, by przystąpić do budowy. Zwrócili się tedy do rady powiatowej i tu uchwalono, obok pożyczki 300 K na pomnik dla byłego namiestnika Potockiego, 1000 K na moskalofiską bursę.

Kierownictwo tej bursy i wykłady języka rosyjskiego objęli ludzie z miejscowego sztabu moskalofilskiego, nawzajem ze sobą spokrewnieni.

„Cała familia moskiewska — pisze „Dilo“ — dzięki Polakom rozciągnęła swe sieci na cały powiat i gwałtem go moskwić“.

Przytem Pełech i szwagier jego Dołozycy, rachując na swe wpływy zmierzają ku temu, aby w promieniu powiatu żółkiewskiego nie mógł osiąść żaden proboszcz-Ukrainiec, któryby przeciwdziałał oddawaniu dzieci włóciarskich do bursy moskalofilskiej.

Stan wyjątkowy w Iwoniczu. Coś podobnego może zajść tylko w galicyjskim miejscu kąpielowym, własności naszej szlachy. Żandarmi z bagnietami na deptaku!

Do Iwonicza jeżdżą od kilku lat hr. Załuski, były ambasador, stryj właścicieli Iwonicza ze swoim „sekretem“. Jest to chłopak może 20 letni, egzaltowany, Włoch rodem, wychowanek Załuskich, zwany ogólnie „hrabciem“. Chłopak ten gospodaruje w Iwoniczu jak szara gęś; przytem jest dziwakiem i przebiera się kilka razy dziennie w różnorakie stroje sportowe, czem pobudza kuracyzów do śmiechu.

We środę, 29 lipca, rano przechadzał się panicz ten po parku z panią R., której na krok nie odstępował i zauważył, że jeden ze studentów, przechadzających się również, uśmiechnął się. „Włoska krew“ zawrzała w panicyzku. Przyskoczył do studenta i uderzył go, a gdy się koleczy na takie postępowanie oburzyli, zaczęli wymachiwać laską, a wkońcu wyciągnął rewolwer.

Powstało zbiegowisko, a dyrektor zakładu Mazurkiewicz nie miał nie innego do roboty, jak prowokować Bogu ducha wianych studentów i sprowadził do zakładu żandarmów. Matkę zaś obitego chłopca, p. drową B. dyrektor i Włoch obrazili w sposób godny tylko parobków, że aż się rozplakala z żalu.

Dyrektor w asystencyi żandarmów dalej prowokował studentów, wstawiając w nich, że się zmówili, aby Włocha zaszepić, a gdy który temu zaprzeczał, wzięł to za obrazę i groził wniesieniem skargi, co też, zdaje się, uczynił.

Mieli więc kuracyzuse niezwykle w miejscu kąpielowym widowiska. Żandarmi w pełnej zbroi chodzili po parku, notowali nazwiska wszystkich studentów, a gdy zobaczyli kilka osób razem, kazali im się rozejść w imieniu prawa.

Jedźcie ludzie dla poratowania zdrowia tylko do krajowych uzdrowisk, zarządzanych po galicyjsku przez takich Mazurkiewiczów! **Inspektorem zdrowym w Zakopanem** i delegatem namiestnictwa do komisji klimatycznej mianowany został starszy komisarz powiatowy Władysław Janowicz. Dotychczasowy inspektor Madarowicz przeniesiony został do służby przy starostwie w Krośnic.

Nowa międzymiastowa linia telefoniczna buduje rząd między Przemysłem i Nowym Sączem, Mikołajowem i Rozdolem, Nowym Sączem i Krynica, Nowym Sączem i Okocimem, Krakowem i Zakopanem; dalej buduje drugą linię między Lwowem-Stanisławowem-Kołomyją, Tarnopolem-Zbarażem i trzecią linię między Krakowem i Wiedniem.

Budowa tych linii ma być ukończoną w listopadzie b. r.

Utonięcie 2 ludzi w studni. Dla uratowania wiadra narażono na śmierć dwóch ludzi. Stało się to w Zabłotowie koło Kołomyj, gdzie przy studni miejskiej urwał się wiadro i wpadło do wody. Wachtmistrz policyi, chcąc je wydobąć, dał pewnemu 16 letniemu chłopcu 20 h, który miał się spuścić do studni. Przywiązano do liny kawałek drewna na poprzek, ustawiono na nim chłopca i spuszczone do studni. W studni jednak znajdował się gaz trujący, wskutek czego chłopiec już w połowie studni spadł z drążka do wody i utonął. Następnie spuszczone do studni w ten sam

Bazar krakowski z obuwiem
w Krakowie, ul. Szewska l. 2 (tuż przy rynku).

Na składzie znajdują się wyroby najlepszej jakości, jako to: **butki męskie, damskie, dziecięce** najlepszych fasonów, jak również **obuwie amerykańskie Boks-Calbs, Chevreau**. — Przyjmuje także zamówienia miejscowe, z prośbami za nadesł. starego butca, wykonując takowe punktualnie, ściśle podług miary.

Ceny przystępne.

Nadmieniam, iż prowadząc interes kilkanaście lat, starałem się zyskać względy Szan. Klienteli, a zatem polecam się nadal łaskawej pamięci.

Zostaje z poważaniem.
Feliks Łodziński.

ogół, bez zabezpieczenia pewnego robotnika, ojca kilkorga dzieci. Ten także już w słowie studni zaduszony gazami spadł w odę. Wówczas dopiero postanowił spuścić się do studni, aby tamtych ratować, wach mistrz policyi, przywiązawszy się jednak przed do liny. Spuściwszy się jednak do słowie studni, począł krzyczeć, aby go czem- prędzej wyciągnięto. Sprawdzono z fabryki toniu maszyny do pompowania powietrza. ciągu 1 1/2 godziny oczyszczono studnię zabójczych gazów. Spuszczono robotnika, którego silnie uwiązano, a ten wydobyl z dna udni trupy.

Z zaboru rosyjskiego.

Ruch ukraiński w Chełmszczyźnie. „Kurier ubelski“ donosi: „Przy przyjmowaniu uczni o seminaryum prawosławnego w Chełmie, becznie zastosowano środki ostrożności, by o zakładu tego nie dostali się uczniowie, przyjącej ruchowi ukraińskiemu. Stwier- zono bowiem, że we wszystkich prawosła- nych seminariach duchownych na Ukrainie w Chełmszczyźnie zaczął się rozwijać ruch kraiński i jakoby powstał tam miały liczne ajne związki młodzieży ukraińskiej, sprzy- ające ruchowi narodowemu polskiemu.“

Napad na pociąg. Nocy onegdajszej pomię- ły Będzinem a Zabkowicami na biegnący ociąg towarowy napadli bandyci w celu ra- junku. Po zatrzymaniu pociągu służba sta- ła zacięty opór i jednego z bandytów, Pior- ła Wawilowa, ujęła, a przywiózła go skre- powanego do Zabkowic, oddała policyi.

Czesi w Warszawie. Napływ agentów han- ellowych czeskich do Warszawy wzmagają się. Przybywają też i turyści. W niedziele zje- chało grono turystów w liczbie ośmiu osób z fabrykantem Pardubym z Pragi.

Z caratu.

Z dziedziny przesądów i zabobonów. 27 maja br. w Czarnym Jarze gub. Astrachań- skiej umarł wskutek nadużycia alkoholu je- den z mieszkańców miasteczka Stefan Doł- gow. Kilka tygodni potem ludność tamtejsza, zaniepokojona olbrzymią posuchą, po długich poszukiwaniach przyczyn tego nieszczęścia doszła do wniosku, że spowodował ją zmar- ły Dołgow, że Bóg nie zsyła na ziemię de- zczu właśnie skutkiem jego pijaństwa. Gniew zawrzał w ciemnym tłumie. Postano- wiono się zemścić na nieboszczyku. I oto 20 lipca ludność tłumnie zebrała się na miej- scowym ementarzu i zaczęła odkopywać mo- giłę Dołgowa. Gdy przekopano otwór aż do trumny, zaczęto wiadrami lać na nią wodę. Kobiety dźwigały wodę z Wołgi, mężczyźni wlewali ją na trumnę, a gdy zmęczeni już sami uporać się z tem nie mogli, złożyli się i wynajęli woziwodę... Charakterystyczne, że całą tą akcją kierowały mniszki z sąsiednie- go klasztoru.

Wyższe wykształcenie kobiet a samowola ministrów. Stosunek ministrów gabinetu Sto- łykina do wyższego wykształcenia kobiet jest uderzająco niejednakowym. Oto co piszą „Birż. Wied.“:

„Tylko co minister oświaty Szware uznał obecność wolnych słuchaczek w uniwersyte- cie za nieprawną i jednym pociągnięciem pióra nietylko zamknął kobietom dostęp do uniwersytetów, ale wyrzucił nawet wolne słuchaczki, które w przeciągu dwóch lat nauki uniwersyteckiej zarekomendowały się jak naj- lepiej. Nie pomogły protesty społeczeństwa, prasy i nawet Dumy, pan Szware został nie- ugłęty. Tymczasem inny minister z tegoż ga- binetu, mianowicie minister handlu i prze- myśla Szypow, wydał rozporządzenia, aby wolne słuchaczki wyższych zakładów nauko- wych, zależnych od jego ministerium, miały możność dokończenia swych studiów. Taką depezę otrzymał już instytut politechniczny w Kijowie. A więc tylko dzięki wypadkowe- mu brakowi planowości w rozporządzeniach ministerjalnych wolne słuchaczki politechniki nie podzielią gorzkiego losu swoich koleżanek z uniwersytetów. Może dziwny obrót, jaki wzięła sprawa wolnych słuchaczek, zwróci uwagę rządu, iż nie można takich kwestyj rozstrzygać administracyjnie. Jeżeli zaś pan Szware uznał tę kwestję za sporną pod względem prawnym, to winien był zwrócić się o wyjaśnienie do senatu. Jeżeli zaś chciał tę sprawę rozstrzygnąć, to miał przed sobą otwartą drogę inicjatywy prawodawczej za pośrednictwem Dumy i Rady państwa. Roz- strzygać tak żywotne sprawy przy pomocy cyrkularzy, to znaczy podtrzymywać taki por- zątek, w którym społeczeństwo musi szukać szczęścia w nieszczęściu, t. j. pocieszać się niezgodą między oddzielnymi ministeryami“.

Nadużycia celne w Czelabińsku. Korespon- dent gazety „Ruskoje Slovo“ donosi z Cze- labińska, że kontrolor, wysłany z Petersburga, zajęty jest już od miesiąca prowadzeniem śledztwa w sprawie nadużyc miejscowego zarządu komory celnej. Codziennie kontrolor ów wysyła do Petersburga cyfrowane depe-

sze; do pomocy mu wysłano dwóch inspe- ktorów celnych.

Panama celna w Czelabińsku zajmuje ży- wo opinię publiczną całego kraju. Wysokość nadużyc ma dochodzić do kwoty 300.000 rubli. Urzędnicy komory faworyzowali pewne firmy importu herbaty, pozwalając im kor-zystać z niższej taksy, o wiele niższej od taksy legalnej, lub też stemplowali jako opłacone pakunki herbaty, za które urząd należności celnej nie pobrał. Nadużycia te zostały wykryte przez pewnego urzędnika, niedawno przyjętego na komorę. Wystosował on początkowo doniesienie do dyrektora o- kręgu celnego, lecz bezskutecznie. Wówczas wysłał depezę do Petersburga, na skutek której do Czelabińska został natychmiast wy- słany kontrolor. Śledztwo zostanie ukończo- ne nie prędzej, jak w styczniu r. 1909. Pe- wnej moskiewskiej firmie importu herbaty zostanie zapewne wytoczony proces; zapłaci ona wielką karę oprócz odszkodowania za straty, wynikłe z tych malwersacyi dla skarbu.

Z zaboru pruskiego.

Nowe ustawy przeciw robotnikom polskim. „Posener Tageblatt“ donosi, że stowarzysze- nie wschodnio kresowych kupców na drzewo i przemysłowców, zajmujących się przerabia- niem drzewa, odebrało na podanie swe, wy- stosowane do ministra spraw wewnętrznych, zawiadomienie, że istnieje obecnie zamiar zmiany przepisów, odnoszących się do za- trudniania zagranicznych robotników w prze- myśle. Dodano przytem, że przy zatrudnia- niu robotników niepolskiej narodowości, np. Włochów lub Rusinów, zastosowane mają być jedynie przepisy ogólne, odnoszące się do legitymacyi obco krajowców. Nic więc stoi na przeszkodzie zatrudnianiu robotników tej kategorii w zakładach przemysłowych, skoro tylko posiadają potrzebne legitymacye; od- nosi się to do robotników z Rosyi, Austro- Węgier i południowych krain, o ile nie są Polakami.

Ze świata.

Okrutna zemsta złodziej zwierzyny. Od kilku dni znikł dozorca lasowy Weber z Kohlgrub (Austria Górna), wobec czego za- chodziła obawa, że padł ofiarą jakiegoś wy- padku, tembardziej, że miał on nieraz zajścia z kłusownikami. Przed kilku dniami znalez- iono Webera trupem. Padł on, jak się oka- zało, ofiarą strasznej zbrodni z zemsty. Zo- stał on przez kilku kłusowników napadnięty, zaciągnięty do lasu i powieszony za nogi, poczem zadawano mu okropne męczarnie. Wkońcu zbrodniarze zapalili około głowy swej ofiary ogień, w którego dymie nieszczę- śliwy się udusił. Stało się to przed 3 tygo- dniami. Sprawców jeszcze nie wysledzono.

Ks. Eulenburg — jak donoszą pisma ber- lińskie — ma się lepiej. Lekarze oznaczają obecny stan jego zdrowia jako zadowalający. Może on już opuszczać na kilka godzin łóżko, co nie wyklucza możliwości dalszych kom- plikacyi w chorobie. Dlatego nie ma mowy o ponownem rozpoczęciu procesu.

Długowieczność. We wsi Warta Mała zmar- ła Agnieszka Rodek, lat 113 mająca. Mąż tej ma lat 108. Zmarła, zarówno, jak i jej mąż, pracowała do samej śmierci i tylko źle słyszała.

Mądry August. Książę August Wilhelm pruski, syn Wilhelma II, otrzymał świeżo doktorat nauk politycznych.

Jest to młodzienc, posiadający, widocznie, odziedziczoną genialność. Studiował bowiem tylko przez 4 semestry, i doktoryzował się na podstawie dyspensy, udzielonej mu przez ministra wyznań i oświaty. Mimo to egz- amina zdał z wynikiem znakomitym.

Nasuwa się tu jedna uwaga: jeżeli młody Hohenzollern już od kolebki może być mianowany szefem jakiegoś pułku, czemu tak samo nie mianuje się go kolejno doktorem wszelkich umiejętności?

Rzecz prostszą by była — bez zachodu, a skutek równie pomyślny.

Bunt w więzieniu francuskim. W więzie- niu w miejscowości Nimes przyszło ponownie do wykroczeń. Więźniowie zniszczyli cały materyał w salach pracy. Dotąd nie zdołano opanować rozruchów. Zarząd więzienia dla ochrony zagrożonego personelu postawił do rozporządzenia 300 żołnierzy.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje—fortepiany, pianina, harmonie i **pi- nola** — krajowe i zagraniczne **nowe i prze- grane**—za gotówkę i na spłaty—bez zaliczki.

Przegląd społeczny.

Z organizacji robotników stolarskich. Za- rząd grupy robotników drzewnych w Krako- wie na posiedzeniu z 30 lipca wykluczył członków: 1) Franciszek Prucnal (Nr. legity- macyi 93352); 2) Jan Ciombor (Nr. legity- macyi 93353) za łamistrejkostwo. Wszystkie

organizacje bratnie ostrzegamy przed tymi robotnikami.

Przetluszczone mydło higieniczne toaletowe **M. MALINOWSKIEGO** Ogórkowe **Violette, Trefle** i t. p. Do nabycia w renom. składach.

Po nadaniu konstytucyi w Turcyi.

Sułtan do wojska. — Komitet młodoturecki. **Konstantynopol.** Około 300 żołnierzy 2-go korpusu z oficerami przybyło tu onegdaj, aby złożyć podziękowanie sułtanowi za konstytucyę. Przyjęli ich wysłannicy suł- tana. Żołnierze nieśli chorągiew z napi- sem: „Wolność, równość, braterstwo“. Wojs- ko ustawiło się przed pałacem w Ildiz. Sułtan zjawił się w oknie, zawałał do sie- bie komendanta i powiedział do niego: „Jestem bardzo zadowolony, że was widzę. Witam was żołnierze, moje dzieci, i rozka- zuję wam, byście innym towarzyszym wa- szego korpusu zawieźli moje pozdrowie- nie“.

Wojsko akłamaowało sułtana, poczem po- wróciło koleją do Adrianopola.

Konstantynopol. Wczoraj przybyli ze Sa- loniki członkowie tamtejszego komitetu, aby pracować nad przywróceniem porozu- mienia między obecnym rządem i komite- tem młodotureckim i umożliwić szybkie urzeczywistnienie celów komitetu.

Konstantynopol. Według dziennika „Ik- dam“ sułtan na wiadomość, że członkowie „komitetu jedności i postępu“ (sekcya adryanopolska) mają przybyć do Konstan- tynopola, wysłał na ich przyjęcie ministra wojny, ministra policyi i dwóch szambela- nów, jakoteż dwa bataliony wojska z mu- zyką. Wnet jednakowoż nadeszła wiadomo- ść, że komitet adryanopolski nie przy- będzie.

Samowola sułtana.

Konstantynopol. Prasa krytykuje postano- wienia sułtańskiego „hatti huwajun“ ze względu na postanowienie, według które- go sułtan bezpośrednio mianuje ministra wojny i marynarki. Według zdania pra- sy, rozporządzenie to sprzeciwia się kon- stytucyi.

Przeciw Rosyi i Bułgaryi.

Konstantynopol. Dziennik „Ikdám“ w oso- bnym artykule podnosi, że największe nie- bezpieczeństwo grozi Turcyi ze strony Ro- syi, która jest nieprzyjacielem dawnym Turcyi, zaś Bułgarya jest narzędem w rę- ku Rosyi. Turcyja musi więc czuwać.

Żądania marynarzy.

Konstantynopol. Dziennik „Sabah“ donosi, że imieniem wszystkich oficerów i żałości marynarki wysłano do sułtana depezę z żądaniem usunięcia ministra ma- rynarki Ramsi baszy i zamianowania w jego miejsce innego oficera lub osoby cy- wilnej, z wyjątkiem admirała Achmeda ba- szy, którego wskazano jako szpiega. Ró- wnocześnie oficerowie zwracają uwagę ko- mitetu młodotureckiego na konieczność zmian w kierownictwie zarządu marynarki.

„Ikdám“ donosi, że minister marynarki został usunięty.

Dymisy ministrów.

Konstantynopol. Jeden z dzienników po- daje wiadomość, że wielki wezyr i większa część ministrów podała się do dymisyi. Dymisyja wielkiego wezyra nie została przyjętą.

TELEGRAMY

z dnia 4 sierpnia.

Wilhelm w Sztokholmie.

Sztokholm. Podczas obiadu, danego na cześć cesarza Wilhelma, obaj panujący wygłosili toasty, w których podnieśli wz-ajemną przyjaźń i serdeczne węzły, łączą- ce oba kraje.

Wzlot balonu Zeppelina.

Friedrichshafen. Hr. Zeppelin o godzinie 6:45 wyjechał balonem.

Bazyła. Okręt powietrzny Zeppelina o godzinie 9 minut 32 szybował nad Bazy- łą w wysokości 150 do 200 metrów. Ba- lon nadspodziewanie szedł regularnie i pewnie.

Szwajcarska agencja telegraficzna otrzy- mała z balonu kartkę następującej treści: „Z okrętu powietrznego Zeppelina nad Ba- zylą. Wszystko dobrze. Dalszy kieru- nek — Strassburg“.

Kłeska Francuzów.

Paryż. Według wiadomości, nadeszłych z Sajon, oddział wojska, wysłany pod do- wództwem kapitana Fleury przeciw rewo-

lucyonistom chińskim, dostał się w za- sadzkę. Kapitan i jeden porucznik zostali zabici.

Eksplozja w poselstwie.

Pekin. W dzielnicy poselstwa niemie- ckiego zapaliły się stajnie, przyczem na- stąpiła eksplozja prochu. 2 żołnierze nie- mieccy zabici, 2 niemieckich i 15 fran- cuskich żołnierzy zostało zranionych.

Olbrzymi pożar.

Nowy Jork. Pożar lasów w Fermie (Ko- lumbia ang.) trwa dalej. Dotąd spaliło się 6 miast, przyczem 150 ludzi straciło życie, całe setki rannych, kilka tysięcy bez da- chu. Szkoda wynosi przeszło 5 milionów dolarów.

Sejm finlandzki.

Helsingfors. (Pet. ag. tel.) Na wczoraszem posiedzeniu sejmu 106 głosami wybrano pre- zydentem młodofina Swinhuevuda, który był już prezydentem w dwóch ostatnich sesyach. Wiceprezydentami wybrano socjalistę i starofina.

Uroczyste otwarcie sejmu nastąpi jutro.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu“ upraszamy o odnowienie prenumeraty na sierpień.

Zamiejscowi abonenci zechcą przesałać prenumeratę naszymi czekami pocztowy- mi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracyi, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosicielom.

Na skutek częstych reklamacyi, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądże, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nieraz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysył- kę „Naprzodu“ tym, którzy do tego cza- su prenumeratę nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak rów- nieważ zbytecznych reklamacyi, prosimy o regulowanie należności za prenume- ratę zawczasu.

„Naprzód“ kosztuje miesięcznie: z odsyłką do domu K 2— bez odsyłki K 1'60

Administracya „Naprzodu“.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Głoszenie.

Ogłoszenia petitowe o zgromadzeniach i zebra- niach można umieszczać tylko za opłatą **40 ha- lery** od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują **1 koronę** za jednorazowe ogłoszenia.

* **Posiedzenie komitetu miejscowego sekcji zyd. soc. dem.** odbędzie się w środe 5 b. m. o godz. 7 1/2 wieczorem w stow. „Postęp“ (Krakowska 25).

* **Lokal krakowskiej grupy kolejarzy** przeniesiony został z ul. Topolowej na pl. Matejki 4 (hotel Bristol) wchód przez sień. Kasyer, sekretarz i bibliotekarz urzędują w poniedziałki i czwartki od 7 do 9 wieczór.

* **Wszelkich Informacyi** w sprawach uni- wersytetu i akademii eksportowej we Wiedniu udziela polskie akademickie stowarzyszenie „Ognisko“ we Wiedniu VIII. Josefstädterstrasse 16.

W sprawach techniki i akademii handlo- wej, kółko techniczne handlowe „Ognisko“ IV. Scheikanedergrasse 5.

W sprawach akademii ziemianstwa kółko rolniczo-leśne „Ognisko“ XVIII. Klostergasse 12.

Kursy telegraficzne.

Warszawa. 4 sierpnia. Pszenica na październik 11'25 do 11'26. Żyto na październik 9'40 do 9'41. Owies na październik 8'22 do 8'23. Kukurudza na lipiec 7'64 do 7'65. Kukurudza na sierpień 7'29 do 7'30. Ku- kurudza na maj — do —. Rzepak na sierpień 16'15 do 16'25.

Oferty mierne. Chęć kupna mierna. Usposobie- nie przyjemniejsze. Pogoda: pochmurno.

Przepowiednia pogody.

Galicja zachodnia: Przeważnie pochmurno, od czasu do czasu oady, m'erne wiatry, z początku niepogoda zła, potem zwolna polepszenie niejedno- stajnie.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

NESTLE'S
Mleczka dziecięce
dla zdrowych i chorych dzieci, jakoteż cierpiących na żołądek.
Zapobiega i usuwa wymiotowanie, biegunkę, katar kiszki.
Broszurę „Przelegnazy dzieci“ darmo otrzymać można od NESTLE
Wiedeń, L. Biberstrasse 11.

ŚWIECE stearynowe i parafinowe w najlepszym gatunku, po bardzo niskich cenach, wyrabia pierwsza **krajowa fabryka świec** **SAL. REINHOLD** fabryka świec w Oświęcimiu.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach“ liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

POSADA

zaraz do objęcia
dla mężczyzny
z ładnym piśmem do biura i magazynu, z dobrymi świadectwami, za małą kaucją lub poręką. Zgłoszenia przyjmuje Gł. Agencja Dzienników i Ogłoszeń, Kraków, Sławkowska 2.

Bryndza owcza karpacka

1 faska 5 kg. bryndzy deserowej . . . K 6—
1 faska 5 kg. bryndzy majowej . . . K 5—
1 faska 5 kg. bryndzy ostrej . . . K 4—
1 blaszanka 5 kg. masła deserowego K 10—
1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego K 8—
1 paczka 5 kg. sianiny bardzo grubej K 7—
1 paczka 5 kg. sianiny wędzonej . . . K 7-20
1 paczka 5 kg. kiełbas więprzowych K 6—
1 blaszanka 5 kg. smalcu więprzowego K 8—
1 blaszanka powidła tureckiego . . . K 4—
1 paczka 5 kg. śliwek tureckich . . . K 3-50
1 kg. papryki . . . K 2— do K 3—
1 kg. makaronu łazankowego . . . K 0-70
1 kg. mąki ziemniaczanej . . . K 0-50
1 kg. pieprzu czarnego . . . K 1-80

poleca dom eksportowo-handlowy Kiefera Leona (Keszmark) Spis, Węgry.

Poselska 15

KARMEŁKI

NADZIEWANE

w 30 gatunkach 1/2 klg. 1 K.

poleca
Fabr. wyrobów cukierniczych
prowadzona pod osobistym
kierunkiem

R. Pieczarki w Krakowie przy
ulicy Poselskiej L. 15, obok ko-
ścioła św. Józefa.

Uczcie się na samouczku Reussnera w domu, przed szkołą, w szkole i po szkole, bo

Samouczek

ten jest potrzebny, pomocnym i użytecznym dla każdego, bez różnicy wieku i zdolności umysłowych, kto tylko chce nauczyć się sam bez pomocy nauczyciela czytać, pisać i rozmawiać: po niemiecku, francusku, angielsku, rusku i po polsku bardzo łatwo, prędko i gruntownie, a przytem tanim kosztem. Albowiem, nie potrzebując płacić za naukę, oszczędza się znaczną sumę pieniędzy, a wydatek zrobiony na Samouczek, zwraca się z tysiącnym procentem każdemu posiadaczowi tego podręcznika, który ma zatem wyższą wartość, niż złoto. Każdy uczeń z najslabszym nawet uzdolnieniem umysłowym, pragnący się uczyć jednego z powyższych języków po za szkołą, albo przygotować się do egzaminu w szkole publicznej, lub do poprawienia sobie złych stopni podczas nauki szkolnej, a najczęściej jeszcze po ukończeniu tejże nauki w szkole, ucieka się o pomoc i ratunek do Samouczka. A po ukończeniu studiów szkolnych, szczególnie zaś chcąc się nauczyć rozmawiać, lub czytać książki w obcym języku, trzeba rozpocząć na nowo naukę praktyczno-konwersacyjną, przy pomocy Samouczka. Konwersacja bowiem stanowi kwintesencję z nauki języków nowożytnych, a tej nie uczą ani w szkole, ani prywatnie z innych podręczników. Około 600 tysięcy zwolenników metody nauczania Reussnera i przeszło 2.000 jego uczniów osobistych, dają rękojmię o nadzwyczajnej łatwości, praktyczności i użyteczności jego Samouczków, istniejących od r. 1880, których ceny są stosunkowo niskie, jak np.: hal. 16, 36, 72, kor. 1-20, 2-40, 3-60, 4—
Samouczki Reussnera są do nabycia we wszystkich księgarniach. —
Główna sprzedaż w księgarniach S.A. Krzyżanowskiego i Dr. W. Miłkowskiego Kraków.

Najnowszy wyrób krajowy
NUSSDORFA 407

Mydło proszkowe

Najlepszy środek do prania, do nacierania i czyszczenia rąk tłustych i brudnych, lakiem, atramentem, smarowidłem i farbą drukarską zanieczyszczonych. Służy także do czyszczenia podłóg, schodów, stołów, drzewa, blachy, naczyń emaliowanego, nakrycia stołowego i do czyszczenia gwerów i bajonetów. Skutek niezrównany.
FILIP NUSSDORF, Lwów, ul. Berka 20.
Główne załpstwo:
Samuel ZUCKER, Podgórze, Kalwaryjska 14

Ogromny wybór marek!

Poleca się Amatorom marki od popularnych do najrzadszych po niskich cenach. Adres: ulica Berka Josełowicza 16, parter.

ZOFIA BIESLADECKA
OSWIECIM

Przez Wysokie
e. k. Namieślnictwo
koncesjonowane

Biuro podróży
Zofii Biesladeckiej
Oświęcim (dworzec)

sprzedaje
bilety okrętowe do
Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.
Ceny ściśle wedle taryf okrętowych i kolejowych.
Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.
Prospekty darmo i opłatnie.

Wszyscy są zdania

Jest najlepszym środkiem do czyszczenia metalu
Wszędzie do nabycia.
Fabryka Lubazyński i Co., Berlin NO. 18.

Uroda więcej znaczy niż bogactwo!

Piękną cerę można mieć przy użyciu Kremu Venus usuwającego PIEGI, plamy, opaleniznę i liszaje, oraz Pudru Venus dla pań, nieszkodliwego, subtelnie i delikatnie przylegającego do twarzy. Poleca laboratorium St. Górskiego w Warszawie. Główny skład w Drogueryi Magistra farmacji J. Hanaka, Kraków, Szewska 5.
Krem Venus słoik à 1 kor. 50 hal. i 2 kor. 50 h. Puder Venus pudełeczko à 40 hal.

KSIĘGARNIA
D. E. FRIEDLEINA
Kraków — Rynek 17.

A. CALLIER. Hygiena piękności. Praktyczny poradnik dla prawdziwie eleganckich kobiet K 4, z przesyłką . . . K 4-20.

— Choroby a małżeństwo. K 3—, z przesyłką poczt. K 3-10.

A. B. de GUERVILLE. Walka z gruźlicą K 1— z przesyłką K 1-10.

Dr ADAM LANGIE. Popularna hygiena wzroku z przedmową Profesora Gałęzowskiego K 3-20, z przesyłką K 3-40.

NOWOŚĆ:

J. KLUS. Nowy słownik kieszonkowy polsko-niemiecki i niemiecko-polski koron 3—, z przesyłką kor. 3-20.

OGŁOSZENIA

dla wszelkich

PISM I KALENDARZY
ŚWIATA

uskutecznią najlepiej i najtaniej

ANNONCEN-EXPEDITION EDUARD BRAUN
WIEN, I. ROTENTURMSTRASSE 9 (TELEFON Nr. 21122)

KATALOG PISM I KALENDARZY
DLA INSERENTÓW DARMO I OPLATNIE

Zalecona przez Towarzystwo lekarskie krakowskie Szczawa alkaliczno-sodowa, zawierająca części składowe chemiczne jak

Woda Bilińska

wyrobu naszego pod kontrolą Komisji przemysłowej Towarzystwa lekarskiego, używaną bywa w zgadze, kureczach i przewlekłych katarach żołądka z dobrym skutkiem.

Cena flaszki w Krakowie 15 ct.

Do nabycia w aptekach i drogueryach. — Skład dla Lwowa w aptece J. Witwińskiego.

K. Rząca i Chmurski w Krakowie

właściciele fabryki wód mineralnych.

Uwaga!

Podwieczorek & pragnienie. . .

Oslabionym i zmęczonym staje się każdy robotnik, który w gorącym dniu gasi pragnienie piwem i winem. Chętnym do pracy i silnym pozostanie jednak każdy, kto użyje szklankę ochłodzonej kawy „Enrilo“ jako :środka gaszącego pragnienie:

Odwar z „Enrila“ sporządza się bardzo łatwo.

W 1 litrze wody zagotowuje się przez 5 minut 2 łyżeczki do kawy, mniej więcej 10 gramów :Franka: „Enrila“ (środek zastępującego kawę), mieszając przy pierwszym wrzeniu, następnie odstawia się odwar na 3 minuty dla wyklarowania, dodaje się nieco cukru i ostudza się całość w naczyniu wypłóconym lodem.

1 litr tej smacznej kawy „Enrilo“ wraz z cukrem kosztuje tylko

3-4 hl.

Robotnikowi pozwala przeto :Enrilo: jako środek gaszący pragnienie w przeciwstawieniu do piwa i wina, na znaczne zaoszczędzenie w tygodniu.

Z mlekiem

na ciepło spożyta kawa „Enrilo“ (:około 6 gr. na 1/4 litra wody:) nadaje się doskonale na śniadanie i kolację.

Kawa „Enrilo“ wyrabia się jedynie w fabrykach Henr. Francka Synów, i jest do nabycia w każdym handlu korzennym.

№ 0550 sz. 7 L.

Jaduan.

R. GLANZBERG
W TARNOWIE

ul. Krakowska 3 (naprzeciw gł. pól)

konuje się szybko i dokładnie.

Jedynie prawdziwym jest tylko

THIERRY'EGO BALSAM

ZAKONNIC

z zieloną marką ochronną
Najmniejsza wysyłka 12/2 i 6/1 albo 1 patent. flaszka farlina do podróży koron 5— o kowanie darmo.

THIERRY'EGO maść cętyfollowa
Najmniejsza wysyłka 2 słoiki 3-60, — opakowanie darmo
Uznane wszędzie jako najlepszy środek domowy przeciwko doległościom: żołądkowym, dżdż. kurczom, zaflegmieniu, zapaleniu, kontuzji i t. p.

Zamówienia lub przesyłki płatne należy adresować:

A. THIERRY, Apteka pod Aniołem stróżem, Pręgrada obok Rohitsch.

Skład we wszystkich aptekach

Przeciw gruźlicy, szkarlatynie, niedokrwoności, angielskiej chłbie, wyrzutom skórny, cierpieniu i płuc, kolduszowi, na reumatyzm, podagrę, dla wzmocnienia dokrewnym, słabowitym, mało zwinitym a przez te w nauce i ojetnym dzieciom polecam leczyć

Tranem wąrobianym Lahusen

„JOBELLA“

Najlepiej działający ogólnie lubiany i wąrobiany. Dobry do spożycia i w wania. Najlepszy czas kuracji sierpnia do maja. Należy kupić tylko w oryginalnym opakowaniu z gwiazdą ochronną „JOBELLA“. Wszelkie inne preparaty należy jako niebezpieczne zwrócić. Jedyni wytwórcy

Aptekarz Wilh. Lahusen w Brom

Zawsze świeży do nabycia we wszystkich aptekach w Krakowie, Brom i okolicy.

OGŁOSZENIE

dobrze zredagowane
dobrze umieszczone
w stosownym piśmie

odnosi
korzyść

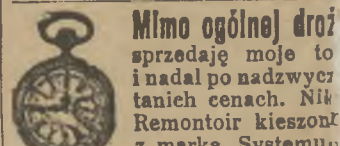
Nim Pan ogłoszenie nada, proszę zażądać wskazówek od

Annoncen-Expedition :::

HEINRICH SCHALEK

Wien, I., Wellzelle 11.

Najnowszy katalog inseratowy gratis.

Mimo ogólnej drożyzny sprzedaję moje to i nadal po najniższych cenach. Nie

Remontoir kieszonkowy z marką Systemu kopf. 36 godzin i wraz z pięknym łańcuszkiem i trzy sztuki Kor. 11—, sześć K 20—. Srebrny Roskopf o kopertach, bardzo silny Kor. Stalowy damski remontoir K Budzik najlepszy K 3— Łańcuszki srebrne od Kor. 2—, Zegarki skie złote od Kor. 20—.

Bogato ilustrowane cenniki żądanie darmo i opłatnie

IGNACY CYPRES, KRAKÓW

ul. Floryańska 49.

FALCK & CO., HAMBURG